Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 404/93
av den 13 februari 1993
om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer

(EGT L 47, 25.2.1993, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EEG) nr 3518/93 av den 21 december 1993	L 320	15	22.12.1993
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M3**	Rådets förordning (EG) nr 1637/98 av den 20 juli 1998	L 210	28	28.7.1998
►**M4**	Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999	L 160	80	26.6.1999
►**M5**	Rådets förordning (EG) nr 216/2001 av den 29 januari 2001	L 31	2	2.2.2001
►**M6**	Rådets förordning (EG) nr 2587/2001 av den 19 december 2001	L 345	13	29.12.2001

Ändrad genom:

►**A1**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 404/93

av den 13 februari 1993

om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 42 och 43 i detta,

med beaktande av protokollet om tullkvoten för import av bananer vilket finns som bilaga till den tillämpningskonvention om associering med gemenskapen av utomeuropeiska länder och territorier som föreskrivs i artikel 136 i fördraget, särskilt punkt 4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Den gemensamma marknadens funktion och utveckling skall för jordbruksprodukter kompletteras med införandet av en gemensam jordbrukspolitik som framför allt omfattar en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksvaror, vilka kan ta sig olika uttryck beroende på vilken typ av produkt det är fråga om.

I de medlemsstater där det produceras bananer finns det idag nationella marknadsorganisationer vars syfte är att säkerställa att producenterna får avsättning för sina produkter på den inhemska marknaden och når upp till en inkomst som ligger i linje med produktionskostnaderna. Dessa nationella marknadsorganisationerna medför kvantitativa begränsningar som försvårar förverkligandet av en inre marknad för bananer. Vissa av de medlemsstater som inte producerar bananer gynnar avsättningsmöjligheterna för bananer från AVS-staterna, medan andra tillämpar liberala importbestämmelser som i ett fall till och med omfattar en förmånlig tullbehandling. Dessa olikartade ordningar hindrar den fria rörligheten för bananer inom gemenskapen och införandet av en gemensam ordning för handeln med tredje land. För att den inre marknaden skall kunna förverkligas är det nödvändigt att ersätta de olika nationella ordningarna med en avvägd och flexibel gemensam organisation av marknaden för bananer.

För att gemenskapen skall kunna respektera gemenskapspreferensen och dess olika internationella skyldigheter bör den gemensamma organisationen av marknaden tillåta att bananer producerade i gemenskapen och bananer från de AVS-stater som är traditionella leverantörer avyttras på gemenskapens marknad till priser som är rimliga för såväl producenter som konsumenter, men utan att importen av bananer från andra tredje länder undergrävs.

För att marknaden, med beaktande av lokala egenheter och de sorter som produceras, skall kunna försörjas med produkter som har en enhetlig och tillfredsställande kvalitet samt för att säkerställa att produkter producerade i gemenskapen kan avyttras till lönsamma priser som garanterar en rimlig inkomst bör det införas kvalitetsnormer för färska bananer och vid behov regler för handeln med produkter beredda av bananer.

För att maximera inkomsten från bananer som producerats inom gemenskapen bör bildandet av producentorganisationer främjas, framför allt genom beviljande av stöd för etableringen. För att dessa organisationer skall kunna spela en betydelsefull roll ifråga om att koncentrera utbudet bör deras medlemmar åta sig att avyttra hela sin produktion via organisationen. Det bör även vara tillåtet att bilda andra typer av

([1]) EGT nr C 232, 10.9.1992, s. 3.
([2]) EGT nr C 21, 25.1.1993.
([3]) EGT nr C 19, 25.1.1993, s. 99.

▼B

sammanslutningar, vilka omfattar producentorganisationer och företrädare för de övriga produktionsleden. Det bör vid en senare tidpunkt anges under vilka förhållanden sådana sammanslutningar som företräder de olika delarna av banansektorn får vidta åtgärder av allmänt intresse och utvidga sina lokala eller regionala regler till att även omfatta icke medlemmar. Dessa organisationer bör även tillfrågas när ram program utarbetas, och de bör även aktivt medverka i genomförandet av de strukturåtgärder som är en del av marknadsorganisationen.

De strukturella brister som begränsar gemenskapsprodukternas konkurrensförmåga bör avhjälpas, i huvudsak för att öka produktiviteten. För detta ändamål bör det för varje produktionsområde och inom ramen för gemenskapens stöd fastställas program för samarbete mellan kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna, varvid de olika typer av organisationer inom sektorn som avses ovan i så stor utsträckning som möjligt skall delta i framtagandet av de åtgärder som skall vidtas.

De nationella marknadsorganisationerna har hittills gjort det möjligt för nationella bananproducenter att på marknaden uppnå en inkomst som täcker produktionskostnaderna. Eftersom införandet av den gemensamma organisationen av marknaden inte bör innebära att producenterna får det sämre än idag och eftersom den troligen kommer att förändra prisnivåerna på de marknaderna bör det införas en ersättning för det inkomstbortfall som kan komma att bli följden av att det nya systemet införs. Avsikten med detta är att möjliggöra en fortsatt produktion inom gemenskapen, med de kostnader som beror på de särskilda strukturförhållandena, under så lång tid som dessa förblir opåverkade av de vidtagna strukturåtgärderna. Stödet bör kunna anpassas för att ta hänsyn till ökad produktivitet och utvecklingen för de olika kvalitetskategorierna.

I vissa mycket små regioner i gemenskapen där produktionsvillkoren för bananer är särskilt dåliga och bättre lämpar sig för alternativa grödor bör ett slutligt upphörande med bananproduktionen uppmuntras med hjälp av en särskild bidrag. För att begränsa kostnaden för denna åtgärd bör röjningen ske så snart som möjligt.

Det bör varje år utarbetas en prognosticerad försörjningsbalans för produktionen och förbrukningen inom gemenskapen. Det bör vara möjligt att under året ändra den balansen till följd av t. ex. särskilda väderleksförhållanden.

För att säkerställa en tillfredsställande avsättning för bananer som är producerade i gemenskapen och för produkter med ursprung i AVS-staterna inom ramen för avtalen enligt Lomé-konventionen, samtidigt som traditionella handelsmönster så långt det är möjligt bibehålls, bör det varje år öppnas en tullkvot. Inom ramen för denna skulle det, å ena sidan, vid import av bananer från tredje land uttagas en tullavgift på 100 ecu per ton, motsvarande den aktuella tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan, och, å andra sidan, enligt de avtal som nämns ovan inte uttagas någon tull vid import av icke traditionella bananer från AVS-staterna. Tullkvotens storlek bör kunna ändras med ledning av sådana förändringar av efterfrågan i gemenskapen som konstaterats i den prognosticerade försörjningsbalansen.

Tullsatserna för import utöver tullkvoten måste vara så höga att de säkerställer att gemenskapens produktion och de traditionella kvantiteterna från AVS-länderna kan avyttras under godtagbara villkor.

Den traditionella importen av bananer från AVS-länderna omfattas inte av den tullfria tullkvoten utan ingår i de kvantiteter som traditionellt medges för att ta hänsyn till de särskilda investeringar som redan har gjorts som en del av programmen för att öka produktionen.

För att uppfylla de mål som anges ovan och samtidigt beakta de särskilda villkor som gäller för saluföringen av bananer är det nödvändigt att vid administrationen av tullkvoten skilja mellan, å ena sidan, aktörer som tidigare har salufört bananer från tredje land och icke traditionella bananer från AVS-länder och, å andra sidan, aktörer som tidigare har salufört bananer som är producerade i gemenskapen.

▼B

Samtidigt är det nödvändigt att lämna en viss kvantitet tillgänglig för nya aktörer som ämnar starta eller nyligen har startat näringsverksamhet inom denna sektor.

För att inte störa befintliga handelsförbindelser och samtidigt ge möjlighet till en viss utveckling av handelsstrukturerna måste det utfärdas separata importlicenser till varje aktör för var och en av de kategorier som anges ovan, på grundval av den genomsnittliga kvantitet bananer som aktören har avyttrat under de tre senaste år för vilka det finns statistiska uppgifter.

När kommissionen beslutar om kompletterande kriterier som aktörerna bör uppfylla skall den vägledas av principen om att licenser skall utfärdas till fysiska eller juridiska personer som har påtagit sig den affärsmässiga risken att avyttra bananer och av det nödvändiga i att inte störa de normala handelsförbindelserna mellan personer som befinner sig i olika led av handelskedjan.

Medlemsstaterna skall med hjälp av förfaranden och kriterier som beslutas av kommissionen och med beaktande av handelsstrukturerna utföra en beräkning av aktörernas antal och fastställa de avyttrade kvantiteterna, vilka skall ligga till grund för utfärdandet av licenser.

För övervakningen av importen inom ramen för tullkvoten behövs ett system med importlicenser och ställandet av säkerheter.

Kommissionen bör ha möjlighet att vidta de åtgärder som är lämpliga för att hantera allvarliga störningar eller hot om sådana störningar, vilka kan äventyra målen i artikel 39 i fördraget.

Vissa former av stöd skulle förhindra att organisationen av marknaden fungerar som avsett. Därför bör de bestämmelser i fördraget som tillåter en utvärdering av de nationella stöd som medlemsstaterna beviljar och ett förbud för de stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden gälla för bananer.

För att underlätta tillämpningen av dessa bestämmelser bör det fastställas ett förfarande som omfattar ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté.

Den gemensamma organisationen av marknaden för bananer skall dessutom på lämpligt sätt beakta de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

När den gemensamma organisationen av marknaden ersätter de olika nationella organisationerna i samband med att denna förordning träder i kraft kan det uppstå en störning på den inre marknaden. Kommissionen bör därför ges möjlighet att från och med den 1 juli 1993 vidta sådana övergångsåtgärder som är nödvändiga för att övervinna svårigheterna med att införa den nya ordningen.

Tillämpningsområdet för rådets förordning (EEG) nr 1319/85 av den 23 maj 1985 om en förstärkt övervakning av tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om frukt och grönsaker [1] bör utökas till att omfatta banansektorn för att på så sätt medge kontroller av efterlevnaden av de normer för bananer som fastställts i enlighet med den förordningen.

Bananodlingen har en stor social, ekonomisk, kulturell och miljömässig betydelse i de följande av gemenskapens regioner: De franska utomeuropeiska departementen, Madeira, Azorerna, Algarve, Kreta, Lakonien och Kanarieöarna. Dessa är regioner som kännetecknas av avskildhet, avlägsenhet och strukturell eftersatthet, i vissa fall förvärrad av det ekonomiska beroendet av bananodling.

Efter en provisorisk tillämpningsperiod samt före utgången av det tionde året efter att denna förordning trätt i kraft bör det undersökas hur den fungerar i avsikt att fastställa en ny ordning som skall gälla därefter.

[1] EGT nr L 137, 27.5.1985, s. 39.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼M6

Artikel 1

1. Härmed inrättas en gemensam organisation av marknaden för bananer.

2. Organisationen skall omfatta följande produkter:

KN-nummer	Varuslag
0803 00 19	Färska bananer utom mjölbananer
ex 0803 00 90	Torkade bananer utom mjölbananer
ex 0812 95 90	Tillfälligt konserverade bananer
ex 0813 50 99	Blandningar innehållande torkade bananer
1106 30 10	Mjöl och pulver av bananer
ex 2006 00 99	Bananer konserverade med socker
ex 2007 10 99	Homogeniserade beredningar av bananer
ex 2007 99 39 ex 2007 99 58 ex 2007 99 98	Sylt, gelé, marmelad, mos och pasta av bananer
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Blandingar innehållande bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2008 99 49 ex 2008 99 68 ex 2008 99 99	Bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Saft av bananer

3. Regleringsåret skall löpa från och med den 1 januari till och med den 31 december.

▼B

AVDELNING I

Gemensamma kvalitets- och handelsnormer

Artikel 2

1. För bananer avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte mjölbananer, skall det fastställas kvalitetsnormer i vilka det tas hänsyn till de olika sorter som produceras.

2. Det får även fastställas handelsnormer för produkter beredda av bananer.

Artikel 3

1. Produkter för vilka det finns gemensamma normer får, om inte kommissionen beslutar annorlunda i enlighet med förfarandet i artikel 27, endast avyttras i gemenskapen om de uppfyller de normerna.

2. De organ som medlemsstaterna har utsett får utföra kontroller i avsikt att undersöka om produkterna uppfyller kvalitetsnormerna.

▼B

Artikel 4

Kvalitets- och handelsnormerna, de handelsled i vilka produkterna skall uppfylla normerna samt de åtgärder somskall säkerställa att bestämmelserna i artiklarna 2 och 3, däribland de som avser kontroller, tillämpas på ett enhetligt sätt skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

AVDELNING II

Producentorganisationer och koncentrationsmekanismer

Artikel 5

1. I denna förordning avses med *producentorganisation* en sammanslutning av bananproducenter etablerade i gemenskapen vilken uppfyller följande krav:

a) Den skall vara bildad av producenterna själva i avsikt att

— koncentrera utbudet och reglera priserna i produktionsledet för en eller flera av de produkter som avses i artikel 1,

— ge medlemsproducenterna tillgång till lämpliga tekniska hjälpmedel för förpackning och avyttring av de aktuella produkterna.

b) Den skall uppfylla minimikrav vad avser volymen avyttringsbar produktion och antalet producenter.

c) Dess stadgar skall omfatta bestämmelser

— som förpliktigar producenterna att genom producentorganisationen avyttra hela sin produktion av den produkt eller de produkter för vilken/vilka de anslöt sig till organisationen,

— som ger producenterna kontroll över organisationen och dess beslutsfattande,

— som medför påföljder för de medlemsproducenter som bryter mot organisationens regler,

— som ålägger medlemmarna att betala avgifter,

— som reglerar anslutningen av nya medlemmar.

d) Den skall fastställa regler om produktionskunnande och produktion och i synnerhet regler avsedda att förbättra kvaliteten och avseende avyttringen.

e) Den skall föra separata räkenskaper för den verksamhet som avser bananer.

f) Den skall i enlighet med punkt 2 vara erkänd av den berörda medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna skall på begäran erkänna de berörda organisationerna om dessa kan lämna tillräckliga garantier vad avser verksamhetens varaktighet och effektivitet, framför allt vad avser de uppgifter som anges i punkt 1, och om de uppfyller de villkor som fastställs i den punkten.

▼M4

Artikel 6

1. Under fem år från dagen för erkännandet skall medlemsstaterna till erkända producentorganisationer bevilja stöd som främjar deras bildande och underlättar den administrativa verksamheten.

2. Detta stöd

— skall för det första, andra, tredje, fjärde respektive femte året uppgå till 5 %, 5 %, 4 %, 3 % respektive 2 % av värdet av den produktion som saluförs genom producentorganisationen,

— får inte överskrida den verkliga kostnaden för bildandet och administrationen av organisationen i fråga,

— skall utbetalas genom årliga delbetalningar under högst sju år från dagen för erkännandet.

▼M4

Värdet på varje års produktion skall beräknas på grundval av

— den årliga volym som verkligen saluförs,

— det genomsnittliga producentpris som erhålls.

3. Producentorganisationer som bildats av organisationer som redan till stor del uppfyller kraven i denna förordning skall vara berättigade till stöd i enlighet med denna artikel endast under förutsättning att de bildats genom ett samgående som gör det möjligt att på ett effektivare sätt uppnå de mål som avses i artikel 5. I detta fall skall stödet emellertid beviljas endast med hänsyn tagen till kostnaderna för att bilda organisationen (utgifter som uppstått i samband med det förberedande arbetet och utarbetandet av stiftelseurkund och stadgar).

4. Det stöd som avses i denna artikel skall anmälas till kommissionen i en rapport som medlemsstaten skall lämna efter varje räkenskapsår.

▼B

Artikel 7

1. Sammanslutningar av producenter eller producentorganisationer vilka bildats för att vidta en eller flera åtgärder av gemensamt intresse får medverka vid framtagandet av de åtgärder som föreskrivs i de handelsprogram som avses i artikel 10. Bearbetnings- och handelsföretag får vara medlemmar i sådana sammanslutningar.

2. De åtgärder av gemensamt intresse som avses i punkt 1 får omfatta tillämpad forskning, utbildning av producenter, en kvalitetsstrategi samt utarbetande av miljömässigt sunda produktionsmetoder.

Artikel 8

1. För grupper som omfattar en eller flera av de näringsverksamheter som har samband med produktion, avyttring eller bearbetning av bananer skall rådet i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget fastställa villkoren för deras erkännande och verksamhet, framför allt i avsikt att

— förbättra kunskapen om marknaden och om hur denna och villkoren för avyttringen kommer att utvecklas,

och

— minska spridningen av utbudet, styra produktionen och främja förbättringar av kvaliteten på bananer för att på så sätt bättre tillfredsställa marknadens behov och uppfylla konsumenternas krav.

2. De bestämmelser som antas skall bland annat ge möjlighet till att i enlighet med närmare angivna villkor utvidga de regler som dessa grupper antar till att gälla för icke medlemmar om reglerna är av allmänt intresse för sektorn som helhet och om utvidgningen uppfyller de konkurrensbestämmelser som finns i fördraget.

Artikel 9

Tillämpningsföreskrifterna till denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

AVDELNING III

Stöd

Artikel 10

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får som ett led i samarbetet mellan kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna utarbeta handelsprogram som ingår i gemenskapens stödramar för de stödberättigade regionerna och som anger de åtgärder som skall vidtas inom banansektorn i avsikt att uppnå minst 2 av följande mål:

— En kvalitets- och handelsstrategi för de aktuella produkterna, utarbetad med beaktande av den sannolika kostnads- och marknadsutvecklingen.

▼B

— Ett förbättrat utnyttjande av resurser med samtidig hänsyn till miljön.

— Ökad konkurrenskraft.

2. Genom det samarbete som avses i punkt 1 skall de behöriga myndigheterna vid utarbetandet av de åtgärder som avses däri så långt det är möjligt låta delta i arbetet de inom banansektorn verksamma grupper, sammanslutningar och organisationer som avses i artiklarna 5, 7 respektive 8 samt tekniska och ekonomiska forskningscentra.

3. Vad avser åtgärderna i handelsprogrammen skall organiseringen, beslutsfattandet och utförandet ske i enlighet med de bestämmelser som gäller för förvaltningen av strukturfonderna.

Artikel 11

Inom ramen för ett samarbete mellan kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna får de producentorganisationer, sammanslutningar och grupper som avses i artiklarna 5, 7 respektive 8 uppmanas att till de behöriga myndigheterna inkomma med sina synpunkter på vidtagandet av de åtgärder som föreslås.

Artikel 12

1. Ersättning för inkomstbortfall skall beviljas till producenter i gemenskapen som är medlemmar av en erkänd producentorganisation vilken i gemenskapen avyttrar bananer vilka uppfyller de fastställda gemensamma normerna. Ersättningen får dock utbetalas till en enskild producent som till följd av sin särskilda situation, särskilt det geografiska läget, inte har möjlighet att ansluta sig till en producentorganisation.

▼A1

2. Den största kvantitet bananer producerade i gemenskapen och saluförda för vilka ersättning får utbetalas skall fastställas till 867 500 ton, fördelade enligt följande på producentregionerna i gemenskapen:

1. 420 000 ton till Kanarieöarna,

2. 150 000 ton till Guadeloupe,

3. 219 000 ton till Martinique,

4. 50 000 ton till Madeira, Azorerna och Algarve,

5. 15 000 ton till Kreta och Lakonien,

6. 13 500 ton till Cypern.

Kvantiteten för varje region kan komma att ändras inom ramen för den största tillåtna kvantiteten för gemenskapen.

▼B

3. Ersättningen skall beräknas på grundval av skillnaden mellan

— den *fasta referensinkomsten* för bananer producerade och saluförda inom gemenskapen,

och

— den *genomsnittliga produktionsinkomst* som under det aktuella året erhållits på gemenskapens marknad för bananer producerade och avyttrade inom gemenskapen.

4. Den *fasta referensinkomsten* skall utgöras av

— genomsnittspriset för bananer producerade i gemenskapen och avyttrade under en referensperiod före den 1 januari 1993, vilken skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 27,

— minus den genomsnittliga kostnaden för transport och leverans fritt ombord.

Den skall omprövas av kommissionen i samband med att stödet fastställs efter tre år, bland annat för att ta hänsyn till den ökade produktiviteten och utvecklingen för de olika kvalitetskategorierna.

▼B

5. Den *genomsnittliga produktionsinkomsten* för bananer producerade i gemenskapen skall för varje år utgöras av

— genomsnittspriset för bananer producerade i gemenskapen och avyttrade under det aktuella året,

— minus den genomsnittliga kostnaden för transport och leverans fritt ombord.

6. Kommissionen skall före den 1 mars varje år och i enlighet med förfarandet i artikel 27 fastställa utjämningsstödet för året innan.

Ett kompletterande stöd skall beviljas till producentregioner där den genomsnittliga inkomsten från produktionen är betydligt lägre än den genomsnittliga inkomsten i gemenskapen.

7. Om det ställs en säkerhet får ett förskott beräknat på det föregående årets utjämningsstöd utbetalas.

8. Kommissionen skall under 1993 genomföra en preliminär undersökning av den genomsnittliga produktionsinkomsten för det året. Med ledning av den undersökningen får kommissionen utbetala förskott i enlighet med förfarandet i artikel 27.

▼M6

9. En medlemsstat får tillåtas att införa en tillfällig åtgärd om uteslutning av kompensationsstödet för avyttrade produkter från nya bananodlingar som planteras från och med den 1 juni 2002, om det enligt medlemsstaten föreligger fara för den hållbara utvecklingen i produktionsområdena, särskilt för bevarandet av miljön, markskyddet och de karakteristiska inslagen i landskapet.

Kommissionen skall på begäran av den berörda medlemsstaten bevilja tillståndet enligt föregående stycke i enlighet med förfarandet i artikel 27.

▼B

Artikel 13

1. Bananproducenter i gemenskapen som upphör med att producera bananer skall beviljas ett engångsbidrag.

2. För att beviljas bidraget skall mottagaren skriftligen åta sig följande:

a) Att under 1993 eller 1994 i en omgång utföra eller låta utföra

— röjning av samtliga bananträd på gården, om arealen med bananträd är mindre än 5 ha,

— röjning av hälften av gårdens bananträd, om arealen med bananträd är 5 ha eller mer.

b) Att inte plantera bananträd på den aktuella gården inom 20 år efter det år då röjningen skedde.

Arealer på vilka bananträd planterats efter att denna förordning träder i kraft och gårdar mindre än 0,2 ha skall inte vara berättigade till bidraget.

3. Bidraget skall vara 1 000 ecu per hektar. För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena i vissa områden får detta belopp ändras i enlighet med förfarandet i artikel 27.

4. Enligt förfarandet i artikel 27 får kommissionen tillåta att en medlemsstat undantar producenter i områden där frånvaron av denna gröda skulle innebära negativa konsekvenser, särskilt för mikroklimatet, jordmånen, miljön eller landskapet, från rätten att uppbära bidraget för upphörande med bananproduktion.

▼B

5. Bidraget får kombineras med de stödformer som anges i avdelning 3 i förordning (EEG) nr 3763/91 ([1]), avdelning 2 i förordning (EEG) nr 1600/92 ([2]) och avdelning 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 ([3]) samt med strukturstödet enligt förordning (EEG) nr 2052/88 ([4]) och (EEG) nr 4253/88 ([5]).

Artikel 14

Närmare tillämpningsföreskrifter till denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

Närmare tillämpningsföreskrifter till artiklarna 6 och 10 skall dock antas i enlighet med förfarandet i artikel 29 i förordning (EEG) nr 4253/88.

AVDELNING IV

Handel med tredje land

▼M2

Artikel 15

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som avses i artikel 1.2.

2. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till målet.

3. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av bl. a. importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 2 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

4. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

5. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

([1]) EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1.
([2]) EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.
([3]) EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.
([4]) EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 9.
([5]) EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 1.

▼M3

▼M5

Artikel 16

▼M6

1. Denna artikel och artiklarna 17–20 skall tillämpas på import av färska produkter med KN-nummer 0803 00 19 fram till dess att en gemensam tullsats för dessa produkter, vilken upprättats enligt förfarandet i artikel XXVIII i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), träder i kraft senast den 1 januari 2006.

▼M5

2. Fram till dess att den sats som avses i punkt 1 träder i kraft skall import av de färska produkter som avses i punkt 1 ske inom ramen för de tullkvoter som öppnats genom artikel 18.

Artikel 17

I den mån det är nödvändigt skall det vid import av bananer till gemenskapen uppvisas en importlicens, vilken skall utfärdas av medlemsstaterna till den som begär detta, oavsett var denne är etablerad i gemenskapen, dock med förbehåll för de särskilda tillämpningsföreskrifterna till artiklarna 18 och 19.

Importlicensen skall gälla i hela gemenskapen. Om det inte beviljas undantag i enlighet med förfarandet i artikel 27 får licenserna utfärdas först när det ställts en säkerhet som garanterar att åtagandet att importera enligt villkoren i denna förordning under licensens giltighetstid fullföljs. Om transaktionen inte sker under denna tid eller endast delvis fullföljs skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad, förutom vid force majeure.

▼M6

Artikel 18

1. Från och med den 1 januari varje år skall följande tullkvoter öppnas:

a) En tullkvot på 2 200 000 ton nettovikt, kallad 'kvot A'.

b) En tilläggstullkvot på 453 000 ton nettovikt, kallad 'kvot B'.

c) En autonom tullkvot på 750 000 ton nettovikt, kallad 'kvot C'.

Kvoterna A och B skall öppnas för import av produkter med ursprung i alla tredje länder.

Kvot C skall öppnas för import av produkter med ursprung i AVS-länder.

Kommissionen bemyndigas att, på grundval av ett avtal med de avtalsparter i Världshandelsorganisationen (WTO) som har ett väsentligt intresse av bananleverans, fördela kvoterna A och B mellan leverantörsländerna.

2. Import inom ramen för kvoterna A och B av bananer från tredje länder som inte är AVS-länder skall beläggas med en tull på 75 euro per ton. Import av produkter med ursprung i AVS-länderna skall omfattas av nolltull.

3. Import inom ramen för kvot C skall omfattas av nolltull.

4. En förmånstull på 300 euro per ton skall tillämpas för import med ursprung i AVS-länderna.

5. De tullbelopp som fastställs i denna artikel skall räknas om till nationell valuta med hjälp av den kurs som enligt Gemensamma tulltaxan tillämpas för produkterna i fråga.

6. Om efterfrågan i gemenskapen ökar får kvot B ökas på grundval av en försörjningsbalans, konsumtionen, import och export.

Både när balansen skall antas och när tullkvoten skall ökas skall förfarandet i artikel 27 tillämpas.

▼M6

7. Om försörjningen av gemenskapmarknaden påverkas av exceptionella omständigheter som rör produktions- eller importvillkoren skall kommissionen besluta om nödvändiga särskilda åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 27.

I sådant fall får kvoten B anpassas på grundval av den balans som avses i punkt 6. De särskilda åtgärderna får utgöra ett undantag från de föreskrifter som fastställts i enlighet med artikel 19.1. All diskriminering mellan olika tredje länder skall undvikas.

8. De bananer som återexporteras utanför gemenskapen skall inte påföras motsvarande tullkvoter.

▼M5

Artikel 19

1. Tullkvoterna får förvaltas med tillämpning av den metod som grundar sig på att hänsyn tas till traditionella handelsmönster (enligt metoden ”nya/traditionella aktörer”) eller på andra metoder.

2. Oavsett vilken metod som valts skall denna ta hänsyn till behovet av att bibehålla balansen i försörjningen av gemenskapens marknad.

Artikel 20

Kommissionen skall fastställa tillämpningsföreskrifter för denna avdelning enligt förfarandet i artikel 27. Dessa föreskrifter skall omfatta följande:

a) Förvaltningsföreskrifter för de tullkvoter som avses i artikel 18.

b) Bestämmelser om garantier rörande produktens art och ursprung.

c) De åtgärder som krävs för att iaktta de skyldigheter som följer av de avtal som gemenskapen slutit i enlighet med artikel 300 i fördraget.

▼B

AVDELNING V

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall det vid import av de produkter som avses i artikel 1 vara förbjudet att

— ta ut avgifter med samma verkan som tull,

— tillämpa kvantitativa begränsningar eller åtgärder med samma verkan.

2. Den tullkvot som anges i protokollet om tullkvoten för import av bananer vilket finns som bilaga till den tillämpningskonventionen om associering av utomeuropeiska länder och territorier som föreskrivs i artikel 136 i fördraget skall upphöra att gälla.

▼M2

Artikel 22

De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

Artikel 23

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

▼M2

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

5. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av internationella avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

▼B

Artikel 24

Om inte annat föreskrivs i den här förordningen skall artiklarna 92-94 i fördraget gälla för produktionen av och handeln med de produkter som avses i artikel 1.

▼M6

Artikel 25

1. De åtgärder som fastställs i artiklarna 12 och 13 skall utgöra en intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknaden enligt artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]).

2. Utgifter i samband med det stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artikel 6 skall anses vara en intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknaden enligt artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 1258/1999.

Dessa utgifter skall vara stödberättigande om det rör sig om producentorganisationer som bildas till och med den 31 december 2006.

Gemenskapen skall bidra till dessa utgifter med 75 % av de stödberättigande offentliga utgifterna.

3. De åtgärder som fastställs i artikel 10 skall delvis finansieras av utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, framför allt preciseringen av vilka villkor som skall vara uppfyllda innan ekonomiskt stöd från gemenskapen får betalas ut, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

Artikel 27

1. Kommissionen skall biträdas av en förvaltningskommitté för bananer (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

([1]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

▼M6

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 28

Kommittén får behandla alla övriga frågor som den får sig förelagda av sin ordförande, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 29

Medlemsstaterna skall förse kommissionen med de upplysningar som den behöver för att tillämpa denna förordning, bland annat om

— de åtgärder som vidtas för att tillämpa och kontrollera efterlevnaden av de gemensamma kvalitetsnormerna,

— producentorganisationer,

— innehållet i och genomförandet av de regionala ramprogrammen för bananer,

— bestämmelser för förvaltningen av ett eventuellt kompensationsstöd,

— förteckningen över aktörer,

— produktion och priser,

▼M5

— de kvantiteter gemenskapsbananer, bananer med ursprung i AVS-länderna och i andra tredje länder, som saluförts på deras territorium,

▼B

— prognoserna för produktion och förbrukning för det kommande året.

Artikel 30

Om det efter juli 1993 krävs särskilda åtgärder för att underlätta övergången från den ordning som gällde innan denna förordning trädde i kraft till den som fastställs genom denna förordning, särskilt för att komma tillrätta med svårigheter av en känslig natur, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 besluta om de övergångsåtgärder som den bedömer vara nödvändiga.

Artikel 31

Artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1319/85 ändras på följande sätt:

1. Den andra strecksatsen skall ersättas med följande:

”— Kontroll av att kvalitetsnormerna eller vissa kvalitetskrav uppfylls

a) vad avser produkter som förtecknas i bilaga 2 till förordning (EEG) nr 1035/72 vilka har återtagits från marknaden i enlighet med artikel 15 och 15 a eller köpts upp i enlighet med artikel 19 och 19 a i samma förordning och

b) vad avser produkter inom banansektorn som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 404/93 (*).

(*) EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.”.

2. Den fjärde strecksatsen skall ersättas med följande: ”kontroll av den notering av priser som avses i artikel 17 och 24 i förordning (EEG) nr 1035/72.”

▼M3

Artikel 32

1. Senast den 31 december 2004 skall kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, där så är lämpligt åtföljd av förslag om hur denna förordning fungerar och om möjliga alternativ, särskilt i fråga om importordningen.

▼M3

2. I rapporten skall särskilt försäljningstendenserna i fråga om gemenskapsbananer, AVS-bananer och bananer från tredje stat analyseras, och det skall göras en bedömning av hur importordningen har fungerat. I samband med detta skall särskild uppmärksamhet ägnas åt i vilken utsträckning de mest sårbara AVS-leverantörerna har kunnat behålla sin ställning på gemenskapsmarknaden.

▼B

Artikel 33

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M5